

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2014. gada 13. martā*

Lauksaimniecība — Regula (EK) Nr. 341/2007 — 6. panta 4. punkts — Tarifu kvotas — Ķīnas izcelsmes ķiploki — Importa licences — No noteiktām importa licencēm izrietošo tiesību nodošanas neiespējamība — Apiešana — Tiesību ļaunprātīga izmantošana

Lieta C-155/13

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Commissione tributaria regionale di Venezia-Mestre* (Itālija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2013. gada 12. februārī un kas Tiesā reģistrēts 2013. gada 27. martā, tiesvedībā

Società Italiana Commercio e Servizi srl (SICES), kas atrodas likvidācijas procesā,

Agrima KG D. Gritsch Herbert & Gritsch Michael & Co.,

Agricola Lusia srl,

Romagnoli Fratelli SpA,

Agrimediterranea srl,

Parini Francesco,

Duoccio srl,

Centro di Assistenza Doganale Triveneto Service srl,

Novafruit srl,

Evergreen Fruit Promotion srl

pret

Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Venezia.

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], tiesneši M. Safjans [*M. Safjan*], J. Malenovskis [*J. Malenovský*], A. Prehala [*A. Prechal*] un K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] (referente),

ģenerālvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*],

* Tiesvedības valoda – itāļu.

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Agrima KG D. Gritsch Herbert & Gritsch Michael & Co., Agricola Lusía srl, Romagnoli Fratelli SpA, Agrimediterranea srl* un *Parini Francesco* vārdā – *M. Moretto, avvocato*,
- *Duoccio srl* vārdā – *M. Camilli, avvocato*,
- *Novafruit srl* un *Evergreen Fruit Promotion srl* vārdā – *W. Viscardini* un *G. Doná, avvocati*,
- Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *G. Albenzio, avvocato dello Stato*,
- Spānijas valdības vārdā – *A. Rubio González*, pārstāvis,
- Eiropas Komisijas vārdā – *P. Rossi* un *B.-R. Killmann*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerālvokātes uzklauššanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Komisijas 2007. gada 29. marta Regulas (EK) Nr. 341/2007, ar ko atver tarifu kvotas un nosaka to administrēšanu, un ievieš ieviešanas atļauju [importa licenču] un izcelsmes sertifikātu sistēmu attiecībā uz ķiplokiem un dažiem citiem lauksaimniecības produktiem, kas ievesti no trešām valstīm (OV L 90, 12. lpp.), 6. panta 4. punktu.
- 2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā starp *Società Italiana Commercio e Servizi srl (SICES)*, kas ir likvidācijas procesā, *Agrima KG D. Gritsch Herbert & Gritsch Michael & Co., Agricola Lusía srl, Romagnoli Fratelli SpA, Agrimediterranea srl, Parini Francesco, Duoccio srl* (turpmāk tekstā – “*Duoccio*”), *Centro di Assistenza Doganale Triveneto Service srl, Novafruit srl* un *Evergreen Fruit Promotion srl* [no vienas puses] un *Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Venezia* (Venēcijas Muitas pārvaldes Muitas birojs, turpmāk tekstā – “*Agenzia Dogane*”) [no otras puses] saistībā ar paziņojumiem par [kvotu skaita] labošanu un atgūšanu, kurus pēdējā minētā nosūtīja prasītājiem sakarā ar Ķīnas izcelsmes ķiploku importu ar KN kodu 07032000, kam ticis piešķirts preferenciālais muitas tarifs.

Atbilstošās tiesību normas

Regula Nr. 341/2007

- 3 Regulas Nr. 341/2007 preambulas 1., 7.–10. un 13.–15. apsvērumā ir noteikts:

“(1) No 2001. gada 1. jūnija parasto muitas nodokli tādu ķiploku importam, uz ko attiecas KN kods 07032000, ir veidojis procentuālais (*ad valorem*) muitas nodoklis 9,6 % apmērā un īpaša summa EUR 1200 par tonnu tirsvara. [..]

[..]

- (7) Ņemot vērā to, ka pastāv īpaša nodeva par nepreferenciālu ievēšanu ārpus VVTT [Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību] kvotas, VVTT kvotas administrēšanai ir jāievieš ievēšanas atļauju [importa licenču] sistēma. Šāda sistēma ļautu arī rūpīgi uzraudzīt visu ķiploku ievēšanu. [..]
- (8) Lai iespējami rūpīgāk pārraudzītu visus ievēdumus, jo īpaši ņemot vērā nesenos krāpšanas gadījumus, kas bijuši iespējami, sniegtot maldinošu aprakstu par produktu izcelsmi, visiem ķiploku ievēdumiem un citiem tādu produktu ievēdumiem, par kuriem varētu būt maldinošs ķiploku apraksts, jāparedz ievēšanas atļaujas izdošana. Ir jāievieš arī divu veidu ievēšanas atļaujas visiem ķiploku ievēdumiem: atļaujas ievēdumiem saskaņā ar VVTT kvotu un atļaujas visiem citiem ievēdumiem.
- (9) Pašreizējo importētāju, kuri parasti ievē ievērojamus ķiploku daudzumus, kā arī jauno importētāju, kuri ir pievienojušies tirgum un kuriem jādod vienlīdzīgas iespējas pieprasīt atļaujas ķiplokiem saskaņā ar tarifu kvotām, interesēs ir, lai tradicionālie un jaunie importētāji tiktu šķirti. Ir jānodrošina skaidra šo divu importētāju kategoriju definīcija un jānosaka konkrēti kritēriji attiecībā uz pieteicēju statusu un iedalīto ievēšanas atļauju [importa licenču] izmantošanu.
- (10) Šo kategoriju importētājiem piešķirami daudzumi būtu jānosaka, pamatojoties uz faktiski ievēto daudzumu, nevis uz izdotajām ievēšanas atļaujām.
- [..]
- (13) Katras kategorijas importētāju iesniegtajiem atļauju pieteikumiem ķiploku ievēšanai no trešām valstīm būtu jāpiemēro daži ierobežojumi. Šādi ierobežojumi vajadzīgi, lai ne tikai nodrošinātu importētāju konkurences aizsardzību, bet arī to, ka importētāji, kas faktiski darbojas augļu un dārzeņu tirgū, var aizstāvēt savas likumīgās tirdzniecības pozīcijas attiecībā uz citiem importētājiem, un lai neviens importētājs nevarētu kontrolēt tirgu.
- (14) Lai aizsargātu godīgu importētāju konkurenci un novērstu spekulācijas ievēšanas atļauju piešķiršanā par ķiplokiem atbilstoši VVTT kvotai, kā arī lai novērstu sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu, kas darbotos pret jauno un tradicionālo importētāju likumīgajām tirdzniecības pozīcijām, ir jāievieš stingrāka ievēšanas atļauju pareizas izmantošanas kontrole. Tāpēc būtu jāaizliedz ievēšanas atļauju nodošana citām personām un jāparedz sods gadījumiem, kad tiek iesniegti vairāki atļauju pieteikumi.
- (15) Ir jāparedz arī pasākumi, kas vajadzīgi, lai līdz minimumam samazinātu ievēšanas atļauju spekulatīvu pieteikumu iesniegšanu, kas var izraisīt tarifu kvotu nepilnīgu izmantošanu. Ņemot vērā produkta dabu un vērtību, ir jāparedz drošības naudas iemaksāšana par katru ķiploku tonnu, par kuru tiek iesniegts ievēšanas atļaujas pieteikums. Drošības naudai būtu jābūt pietiekami lielai, lai neveicinātu spekulatīvus pieteikumus, bet vienlaikus – ne pārlietu augstai, lai neatbaidītu tos importētājus, kas faktiski ir iesaistīti ķiploku tirdzniecībā. [..]”

4 Šīs regulas 1. pantā ar nosaukumu “Tarifu kvotu atvēršana un piemērojamās nodevas” ir noteikts:

“1. [..] ar šo atver tarifu kvotas tādu svaigu vai dzesinātu ķiploku ievēšanai Kopienā, kuru KN kods ir 07032000 (turpmāk tekstā – “ķiploki”), ievērojot šajā regulā paredzētos nosacījumus. Šīs regulas I pielikumā ir norādīts katras tarifu kvotas apjoms, importa tarifu kvotas periods un apakšperiodi, uz kuriem tā attiecas, kā arī kvotas kārtas numurs.

2. Procentuālais (*ad valorem*) nodoklis ķiplokiem, kas ievēsti atbilstīgi 1. punktā minētajām kvotām, ir 9,6 %.”

5 Minētās regulas 4. panta ar nosaukumu “Importētāju kategorijas” 2. un 3. punktā ir noteikts: “Tradicisionālie importētāji” ir importētāji, kuri var pierādīt, ka tie:

- a) ir ieguvuši un izmantojuši ievēšanas atļaujas ķiplokiem [...] visos trīs iepriekšējos pabeigtos importa tarifu kvotas periodos un
- b) Kopienā ir ievēduši vismaz 50 tonnu augļu un dārzeņu [...] pēdējā pabeigtā importa tarifu kvotas periodā pirms pieteikumu iesniegšanas.

[..]

3. “Jaunie importētāji” ir importētāji, kuri nav 2. punktā minētie importētāji un kuri ir ievēduši Kopienā vismaz 50 tonnu augļu un dārzeņu [...] divos iepriekšējos pabeigtos importa tarifu kvotu periodos vai divos iepriekšējos kalendāra gadus.”

6 Šīs pašas regulas 5. panta ar nosaukumu “Ievēšanas atļauju uzrādīšana” 2. punktā ir noteikts:

“Ievēšanas atļaujas ķiplokiem, kas laisti brīvā apgrozībā atbilstoši I pielikumā minētajām kvotām, turpmāk tekstā sauc par “A” atļaujām.

Citas ievēšanas atļaujas turpmāk tekstā sauc par “B” atļaujām.”

7 Regulas Nr. 341/2007 6. panta ar nosaukumu “Vispārīgi noteikumi par “A” atļauju pieteikumiem un atļaujām” 2. un 4. punktā ir noteikts:

“2. [...] drošības naudas apmērs ir [...] 50 [euro] par tonnu.

[..]

4. [...] tiesības, ko dod “A” atļaujas, nav nododamas citām personām.”

8 Minētās regulas 8. pantā ar nosaukumu “Atskaites daudzums tradicionālajiem importētājiem” ir noteikts:

“Šajā nodaļā “atskaites daudzums” ir šāds tradicionālā importētāja 4. panta nozīmē ievestais ķiploku daudzums:

- a) tradicionālajiem importētājiem, kuri no 1998. līdz 2000. gadam ievēda ķiplokus valstīs, kas 1995. gada 1. janvārī bija Kopienas sastāvā, – maksimālais vienā gadā ievēsto ķiploku daudzums 1998., 1999. un 2000. kalendāra gadā;
- b) tradicionālajiem importētājiem, kuri ievēduši ķiplokus laikā no 2001. gada līdz 2003. gadam Čehijā, Igaunijā, Kiprā, Latvijā, Lietuvā, Ungārijā, Maltā, Polijā, Slovēnijā vai Slovākijā, – maksimālais ievēsto ķiploku daudzums šādos laikposmos:
 - i) vai nu 2001., 2002. vai 2003. kalendārajā gadā;
 - ii) vai 2001./2002., 2002./2003. vai 2003./2004. gada importa tarifu kvotas periodā;
- c) tradicionālajiem importētājiem, kuri no 2003. līdz 2005. gadam ievēda ķiplokus Bulgārijā vai Rumānijā, – maksimālais ķiploku daudzums, kas ievēsts:
 - i) vai nu 2003., 2004. vai 2005. kalendārajā gadā;

ii) vai 2003./2004., 2004./2005. vai 2005./2006. gada importa tarifu kvotas periodā;

d) tradicionālajiem importētājiem, uz kuriem neattiecas a), b) vai c) apakšpunkts, – maksimālais ķiploku daudzums, kas ievests vienā no pirmajiem trim pabeigtajiem importa tarifu kvotas periodiem, kuros tie saņēmuši ievēšanas atļaujas atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 565/2002 [..], Regulai (EK) Nr. 1870/2005 vai šai regulai.

[..]”

9 Regulas Nr. 341/2007 9. panta ar nosaukumu ““A” atļauju pieteikumiem piemērojamie ierobežojumi” 1. punktā ir noteikts:

“Tradicionālā importētāja iesniegtajos “A” atļaujas pieteikumos pieprasītais kopējais daudzums jebkurā importa tarifu kvotas periodā nedrīkst pārsniegt attiecīgajam importētājam noteikto atskaites daudzumu. Kompetentās iestādes noraida pieteikumus, kas neatbilst šim noteikumam.”

Regula (EK) Nr. 1291/2000

10 Komisijas 2000. gada 9. jūnija Regula (EK) Nr. 1291/2000, ar ko nosaka siki izstrādātus kopējus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot importa un eksporta licenču un iepriekš noteiktas kompensācijas sertifikātu sistēmu lauksaimniecības produktiem (OV L 152, 1. lpp.), kura grozīta ar Komisijas 2007. gada 4. decembra Regulu (EK) Nr. 1423/2007 (OV L 317, 36. lpp.; turpmāk tekstā – “Regula Nr. 1291/2000”), ir piemērojama ar Regulu Nr. 341/2007 atvērtajām tarifu kvotām saskaņā ar šīs pēdējās minētās regulas 2. pantu.

11 Saskaņā ar Regulas Nr. 1291/2000 preambulas 21. apsvērumu importētājs iemaksāto drošības naudu zaudē pilnībā vai daļēji, ja importa licences spēkā esamības laikā imports vai eksports nav veikts vai ir veikts tikai daļēji.

12 Regulas Nr. 1291/2000 35. panta 2. punktā ir paredzēts:

“[..] ja nav izpildīts pienākums importēt [..], drošības naudu zaudē tādā apjomā, kas ir vienāds ar starpību starp:

a) 95 % no daudzuma, kas norādīts uz licences vai sertifikāta, un

b) faktiski importēto vai eksportēto daudzumu.

[..]

Tomēr, ja importētais [..] daudzums ir mazāks nekā 5 % no daudzuma, kas norādīts licencē vai sertifikātā, tiek atsavināta visa drošības nauda.

[..]”

Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95

13 Padomes 1995. gada 18. decembra Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienų finanšu interešu aizsardzību (OV L 312, 1. lpp.) 4. pantā ir paredzēts:

“1. Pārkāpuma gadījumā nelikumīgi iegūtais labums atgūstams:

— uzliekot pienākumu samaksāt vai atmaksāt summas, kas nav samaksātas vai ir nelikumīgi saņemtas,

- pilnīgi vai daļēji liedzot garantijas, kas dotas, atbalstot lūgumu piešķirt labumu, vai avansa saņemšanas brīdī.
- 2. Piemērojot 1. punktā minētos pasākumus, atgūst tikai iegūtos labumus un, ja tā paredzēts, procentus, ko var noteikt pēc vienotas likmes.
- 3. Ja konstatēts, ka darbības nolūks ir iegūt labumu pretēji attiecīgajā gadījumā piemērojamo Kopienas tiesību aktu mērķiem, labuma saņemšanai vajadzīgos apstākļus radot mākslīgi, šo labumu atbilstoši gadījumam nepiešķir vai atsauc.
- 4. Šajā pantā paredzētie pasākumi nav uzskatāmi par sodiem.”

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

- 14 Pamatlieta attiecas uz Ķīnas izcelsmes ķiploku importēšanu Eiropas Savienībā, ko 2007. gada beigās un 2008. gada sākumā veica *SICES, Agrima KG D. Gritsch Herbert & Gritsch Michael & Co., Agricola Lusina srl, Romagnoli Fratelli SpA, Agrimediterranea srl, Parini Francesco, Novafruit srl* un *Evergreen Fruit Promotion srl*. Šiem importētājiem, kuriem ir jaunu importētāju statuss Regulas Nr. 341/2007 4. panta 3. punkta izpratnē, bija “A” licences, kuras tikušas izsniegtas saskaņā ar šo regulu. Šajā sakarā attiecīgajam importam bija piešķirts atbrīvojums no īpašā nodokļa EUR 1200 apmērā par tonnu tīrsvara.
- 15 Pēc muitas deklarāciju *a posteriori* pārbaudes attiecībā uz minēto ķiploku importu *Agenzia Dogane* 2010. gada nogalē sagatavoja paziņojumus par [kvotu skaita] labošanu un atgūšanu. Šie paziņojumi bija balstīti uz atbrīvojuma no īpašā nodokļa EUR 1200 apmērā par tonnu tīrsvara atsaukšanu saskaņā ar Regulas Nr. 2988/95 4. pantu, pamatojoties uz to, ka šī importa gadījumā ticis apiets minētais īpašais nodoklis.
- 16 It īpaši jānorāda, ka *Agenzia Dogane* apšaubīja šādu mehānismu, kuru tā uzskatīja par krāpniecisku:
 - pirmkārt, *Duoccio* vai *Tico srl* (turpmāk tekstā – “*Tico*”) iegādājās ķiplokus no Ķīnas piegādātāja;
 - otrkārt, pirms importa Savienībā *Duoccio* un *Tico* pārdeva precī importētājiem pamatlietā, kuriem bija “A” licences un kuri pēc tam to importēja, un
 - treškārt, pēc importēšanas minētie importētāji atkārtoti pārdeva minēto precī *Duoccio*.
- 17 *Duoccio* aktīvi darbojās gan ķiploku importa tirgū kā tradicionālais importētājs Regulas Nr. 341/2007 4. panta 2. punkta izpratnē, gan arī ķiploku izplatīšanas tirgū Savienībā kā vairumtirgotājs. Pamatlietas faktu rašanās brīdī *Duoccio* bija jāapmierina Savienības patērētāju pieprasījums, taču tā jau bija izlietojusi savas “A” licences, kas nozīmēja, ka tā vairs nevarēja importēt ķiplokus ar preferenciālu tarifu. Turklāt īpašais nodoklis bija noteikts tādā līmenī, ka ķiploku imports ārpus tarifu kvotām vairs nebija izdevīgs.
- 18 Saskaņā ar *Agenzia Dogane* teikto divu secīgu *Duoccio* un *Tico* īstenoto ķiploku pārdošanu importētājiem pamatlietā, kuri [savukārt] pēc tam tos atkal pārdeva *Duoccio*, mērķis bija apiet Regulas Nr. 341/2007 6. panta 4. punktā paredzēto aizliegumu nodot tiesības, kas izriet no “A” licences. Apiešanas sekas bija tādas, ka *Duoccio* piekrita nopirkt brīvā apgrozībā esošus ķiplokus, pat pirms bija noticis imports. Līdz ar to šī sabiedrība ir jāuzskata par faktisko importētāju, kurš izmantoja preferenciālo tarifu, uz kuru tam nebija tiesību.

- 19 Prasītāji pamatlietā cēla prasības par paziņojumiem par [kvotu skaita] labošanu un atgūšanu *Commissione tributaria provinciale di Venezia* [Venēcijas provinces Nodokļu tiesā]. Pēc prasību apvienošanas pēdējā minētā tās noraidīja. Tā precizēja, ka, kaut arī dažādie pārdošanas darījumi ir spēkā, faktiskais importētājs ir *Duoccio*, nevis importētāji pamatlietā, kuriem ir “A” licences. Pēc tās domām, pastāv būtiski, precīzi un saskanīgi pierādījumi, kuri ļauj secināt, ka juridiskie instrumenti, kas tikuši izmantoti, vienīgi lai importētu ķiplokus ar preferenciālu tarifu un apietu aizliegumu nodot no “A” licences izrietošās tiesības, ir fiktīvi. *Commissione tributaria provinciale di Venezia* uzskatīja, ka lietas fakti šajā gadījumā liecina par tiesību ļaunprātīgu izmantošanu.
- 20 *Commissione tributaria regionale di Venezia-Mestre* [Venēcijas un Mestres reģiona Nodokļu tiesa], kurā prasītāji pamatlietā iesniedza apelācijas sūdzību par *Commissione tributaria provinciale* spriedumu, nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:
- “Vai [...] Regulas [...] Nr. 341/2007 6. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka importa licenču ar preferenciālu tarifu Ķīnas izcelsmes ķiploku importam VVTT kvotu ietvaros prettiesiska nodošana ir tādā gadījumā, kad minēto licenču īpašnieks, samaksājis attiecīgos muitas nodokļus, laiž minētos ķiplokus tirgū, nododot tos citam uzņēmējam, kurš [arī] ir importa licenču īpašnieks un no kura tas bija iegādājies minētos ķiplokus pirms ieviešanas?”
- 21 Ar 2013. gada 28. maija lēmumu iesniedzējtiesa nolēma papildināt 2013. gada 12. februāra lēmumu par prejudiciāla jautājuma uzdošanu. Tā precizēja, ka ar prejudiciālo jautājumu Tiesai tiek vaicāts, vai, lai importa licenču ar preferenciālu tarifu izmantošana būtu likumīga, ir pietiekami ar to, ka šo licenču īpašnieks laiž attiecīgos ķiplokus brīvā apgrozībā, neņemot vērā visus darījumus, kas tikuši veikti pirms un pēc šīs laišanas brīvā apgrozībā.

Par prejudiciālo jautājumu

- 22 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar LESD 267. pantā paredzēto procedūru tikai valsts tiesa, kurā lieta ir ierosināta un kurai jāuzņemas atbildība par pieņemamo tiesas nolēmumu, ir tā, kurai, ņemot vērā lietas īpatnības, ir jāizvērtē, vai sprieduma taisīšanai ir vajadzīgs prejudiciāls nolēmums un kāda ir Tiesai uzdoto jautājumu atbilstība (skat. it īpaši 2011. gada 15. septembra spriedumu lietā *C-138/10 DP grup*, Krājums, I-8369. lpp., 28. punkts).
- 23 Tomēr Tiesai šajā tiesvedībā ir jāsniedz valsts tiesai noderīga atbilde, kas ļautu tai rast risinājumu lietā, kuru tā izskata. Saistībā ar to, ja nepieciešams, Tiesai ir jāpārformulē tai uzdotie jautājumi. Turklāt Tiesas uzdevums ir interpretēt visas Savienības tiesību normas, kas vajadzīgas valsts tiesām, lai izlemtu tajās iesniegtās lietas, pat ja šīs tiesību normas nav tieši norādītas jautājumos, kurus tai ir nosūtījušas šīs tiesas (skat. it īpaši iepriekš minēto spriedumu lietā *DP grup*, 29. punkts).
- 24 Šajā ziņā no lēmuma par prejudiciāla jautājuma uzdošanu izriet, ka pamatlietā nav notikusi nekāda “A” licenču vai tiesību, kas izriet no šādām licencēm, nodošana. Nodotas tika vienīgi preces, vispirms, kad uzņēmējs tās nodeva importētājam, un pēc importēšanas Savienībā – kad šis importētājs tās nodeva atpakaļ šim pašam uzņēmējam.
- 25 Tā kā Regulas Nr. 341/2007 6. panta 4. punktā ir paredzēts aizliegums vienīgi no “A” licenču izrietošo tiesību nodošanai, tad, šķiet, ka minētā norma neregulē situāciju, kad importa licenču ar samazinātām likmēm īpašnieks iegādājas precī pirms tās importēšanas no noteikta uzņēmēja un pēc tam, kad viņš šo precī ir importējis Savienībā, to atkal pārdod šim uzņēmējam.
- 26 Turklāt no lēmuma par prejudiciāla jautājuma uzdošanu izriet, ka iegādes, importa un tālāk pārdošanas darījumi pamatlietā, skatot tos visus individuāli, juridiski bija spēkā. It īpaši, runājot par importu, visi preferenciālā tarifa piešķiršanas formālie nosacījumi bija izpildīti, importētājiem pamatlietā uzsākot attiecīgās preces atmuitošanu ar likumīgā kārtā iegūtu “A” licenču palīdzību.

- 27 Tomēr no Tiesai iesniegtajiem apsvērumiem izriet, ka, veicot šos darījumus, pircēja Eiropas Savienībā, kurš bija arī tradicionāls importētājs Regulas Nr. 341/2007 4. panta 2. punkta izpratnē, mērķis bija panākt, ka tiek atļauts, ka tam tiek piegādāti importētie ķiploki šajā regulā paredzēto tarifu kvotu ietvaros. Saskaņā ar iesniedzējtiesas norādīto šāds fakts varētu tikt ņemts vērā, lai konstatētu tiesību ļaunprātīgu izmantošanu.
- 28 Līdz ar to ir jāuzskata, ka prejudiciālais jautājums ir par to, vai Regulas Nr. 341/2007 6. panta 4. punkts, kaut arī tas kā tāds nereglamentē darījumus, kurus veicot, importētājs, kurš ir importa licenču ar samazinātu likmi īpašnieks, iegādājas preces pirms to importēšanas Savienībā no uzņēmēja, kurš pats ir tradicionāls importētājs šīs regulas 4. panta 2. punkta izpratnē, bet kurš ir izlietojis no importa licenču ar samazinātu likmi izrietošās tiesības, un vēlāk atkal pārdod tālāk šīs preces šim uzņēmējam pēc to importēšanas Savienībā, tomēr ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj šādus darījumus, tāpēc ka tie ir uzskatāmi par tiesību ļaunprātīgu izmantošanu.
- 29 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru lietas dalībnieki nevar balstīties uz Savienības tiesību normām krāpnieciskā vai ļaunprātīgā nolūkā (skat. it īpaši 1998. gada 12. maija spriedumu lietā *C-367/96 Kefalas u.c., Recueil*, I-2843. lpp., 20. punkts; 2000. gada 23. marta spriedumu lietā *C-373/97 Diamantis, Recueil*, I-1705. lpp., 33. punkts, un 2006. gada 21. februāra spriedumu lietā *C-255/02 Halifax u.c., Krājums*, I-1609. lpp., 68. punkts).
- 30 Savienības tiesiskā regulējuma piemērošana nav paplašināma tiktāl, lai iekļautu uzņēmēju ļaunprātīgu rīcību, t.i., darījumus, kas netiek veikti parastu komercdarījumu ietvaros, bet gan tikai lai ļaunprātīgi gūtu Savienības tiesību sniegtās priekšrocības (skat. it īpaši iepriekš minēto spriedumu lietā *Halifax u.c.*, 69. punkts).
- 31 Lai varētu konstatēt ļaunprātīgu rīcību, ir jābūt izpildītiem abiem – gan objektīvajam, gan subjektīvajam elementiem.
- 32 Runājot par objektīvo elementu, no visu objektīvo elementu kopuma ir jāizriet, ka, neraugoties uz Savienības tiesiskajā regulējumā paredzēto nosacījumu formālu ievērošanu, šī tiesiskā regulējuma mērķis nav sasniegts (skat. it īpaši 2000. gada 14. decembra spriedumu lietā *C-110/99 Emsland-Stärke, Recueil*, I-11569. lpp., 52. punkts, un 2005. gada 21. jūlija spriedumu lietā *C-515/03 Eichsfelder Schlachtbetrieb, Krājums*, I-7355. lpp., 39. punkts).
- 33 Lai izdarītu šādu konstatējumu, ir nepieciešams arī subjektīvais elements, proti, no objektīvo elementu kopuma ir jāizriet, ka attiecīgo darījumu galvenais mērķis ir nodokļu priekšrocību iegūšana. Ļaunprātīgas rīcības aizliegumam nav nozīmes, ja attiecīgajiem darījumiem var būt cits izskaidrojums nekā tikai nodokļu priekšrocību iegūšana (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Halifax u.c.*, 75. punkts). Šāda elementa, kas attiecas uz uzņēmēju nolūku, esamība var tikt konstatēta, it īpaši pierādot šādu darījumu pilnībā mākslīgo raksturu (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Emsland-Stärke*, 53. punkts, un 2008. gada 21. februāra spriedumu lietā *C-425/06 Part Service, Krājums*, I-897. lpp., 62. punkts).
- 34 Kaut arī Tiesa, lemjot par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, var vajadzības gadījumā sniegt precizējumus, lai palīdzētu valsts tiesai orientēties tās interpretācijā (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Halifax*, 77. punkts), tomēr iesniedzējtiesa ir tā, kurai ir jāpārbauda, vai pamatlietā ir izpildīti ļaunprātīgo rīcību veidojošie elementi (skat. it īpaši iepriekš minēto spriedumu lietā *Eichsfelder Schlachtbetrieb*, 40. punkts, un 2007. gada 11. janvāra spriedumu lietā *C-279/05 Vonk Dairy Products, Krājums*, I-239. lpp., 34. punkts). Šajā kontekstā ir jāprecizē, ka ļaunprātīgas rīcības pastāvēšanas pārbaude prasa, lai iesniedzējtiesa ņemtu vērā visus lietas faktus un apstākļus, ieskaitot darījumus pirms un pēc attiecīgā importa.

- 35 Šajā ziņā, pirmkārt, ciktāl runa ir par Regulas Nr. 341/2007 mērķi, no šīs regulas preambulas 13. un 14. apsvēruma, skatot tos kopā ar šīs pašas regulas preambulas 9. un 10. apsvērumu, izriet, ka, veicot tarifu kvotu pārvaldību, ir jāsauglabā konkurence starp godīgiem importētājiem tā, lai neviens individuāls importētājs nevarētu kontrolēt tirgu.
- 36 Veicot tādus darījumus kā pamatlietā, iepriekš minētais mērķis netiek sasniegts. Protams, kā skaidri izriet no Tiesai iesniegtajiem apsvērumiem, veicot šādus darījumus, pircējs Savienībā, kurš vienlaikus ir arī tradicionāls importētājs, neiegūst tiesības uz atskaites daudzumu, kāds ir definēts Regulas Nr. 341/2007 8. pantā un aprēķināts, balstoties uz preču daudzumu, ko tas ir iegādājies no importētājiem pēc šo preču atmuitošanas. Tādējādi šie darījumi tam neļauj palielināt preču, par kurām tas var prasīt "A" licenci saskaņā ar šīs regulas 9. pantu, daudzumu. Tomēr šie darījumi var ļaut pircējam Savienībā, kurš ir arī tradicionāls importētājs, kurš ir izlietojis tam no "A" licencēm izrietošās tiesības un kurš tāpēc nevar importēt ķiplokus ar preferenciālu tarifu, iegādāties importētus ķiplokus par preferenciālu tarifu un paplašināt savu ietekmi tirgū, pārsniedzot ietekmi, kāda tam izriet no piešķirtajam tarifu kvotām.
- 37 Otrkārt, ciktāl runa ir par iepriekš 33. punktā minēto subjektīvo elementu, ir jānorāda, ka, lai tādos apstākļos kā pamatlietā attiecīgos darījumus varētu uzskatīt par tādiem, kuru galvenais mērķis ir piešķirt pircējam Savienībā nepamatotu priekšrocību, ir nepieciešams, lai importētāju nolūks būtu bijis piešķirt šādu priekšrocību minētajam pircējam un lai darījumiem nebūtu bijis nekāda ekonomiska vai finansiāla pamatojuma, ciktāl runa ir par šiem importētājiem, un tas ir jākonstatē iesniedzējtiesai. Pēdējās minētās konstatējums, ka šādiem darījumiem netrūkst ekonomiska vai finansiāla pamatojuma, varētu, piemēram, balstīties uz apstākli, ka preču pārdošanas cena ir tikusi noteikta tādā līmenī, kas importētājiem ļāva gūt ievērojamu peļņu no attiecīgajiem pārdošanas darījumiem. Tāpat var tikt ņemts vērā fakts, ka no Regulas Nr. 1291/2000 35. panta, skatot to kopā ar Regulas Nr. 341/2007 6. panta 2. punktu, izriet, ka importētāju pienākums, tā neizpildes gadījumā draudot ar sodu, ir izmantot tiem izsniegtās "A" licences un tāpēc tiem ir patiesa interese veikt importu, tostarp tādos darījumos kā pamatlietā.
- 38 Šādā kontekstā, pat ja šādi darījumi ir balstīti uz pircēja vēlmi izmantot preferenciālo tarifu un pat ja attiecīgie importētāji ir par to informēti, tie nevar tikt *a priori* uzskatīti par tādiem, kuriem nav ekonomiska un finansiāla pamatojuma attiecībā uz pēdējiem minētajiem.
- 39 Tomēr nevar tikt izslēgts, ka noteiktos apstākļos tādi darījumi kā pamatlietā ir tikuši radīti mākslīgi ar mērķi izmantot preferenciālo tarifu. Tādējādi to faktoru vidū, kas ļautu konstatēt darījumu mākslīgo raksturu, kā to savos apsvērumos ir norādījusi Eiropas Komisija, ir fakts, ka importētājs, kam pieder "A" licences, nav uzņēmis nekādu finansiālu risku, jo šo risku patiesībā ir uzņēmis attiecīgais pircējs, kurš arī ir tradicionāls importētājs. Šāds mākslīgs raksturs var izrietēt arī no fakta, ka importētāju peļņas līmenis ir nenozīmīgs vai ka cenas, par kādu importētāji pārdod ķiplokus pircējiem Savienībā, ir mazākas par tirgus cenu.
- 40 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 341/2007 6. panta 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas principā pieļauj darījumus, kurus veicot, importētājs, kuram ir importa licences ar samazinātu likmi, ārpus Savienības iegādājas precis no uzņēmēja, kurš pats ir tradicionāls importētājs šīs regulas 4. panta 2. punkta izpratnē, bet kurš ir izlietojis no tā importa licencēm ar samazinātu likmi izrietošās tiesības, un pēc šo preču importa Savienībā tās atkal pārdod šim uzņēmējam. Tomēr šādi darījumi ir uzskatāmi par tiesību izmantošanu gadījumā, kad tie ir tikuši radīti mākslīgi ar galveno mērķi izmantot preferenciālo tarifu. Ļaunprātīgas rīcības pastāvēšanas pārbaude prasa, lai iesniedzējtiesa ņem vērā visus lietas faktus un apstākļus, ieskaitot finanšu darījumus pirms un pēc attiecīgā importa.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 41 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

Komisijas 2007. gada 29. marta Regulas (EK) Nr. 341/2007, ar ko atver tarifu kvotas un nosaka to administrēšanu, un ievieš ievēšanas atļauju [importa licenču] un izcelsmes sertifikātu sistēmu attiecībā uz ķiplokiem un dažiem citiem lauksaimniecības produktiem, kas ievesti no trešām valstīm, 6. panta 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas principā pieļauj darījumus, kurus veicot, importētājs, kuram ir importa licences ar samazinātu likmi, ārpus Savienības iegādājas precī no uzņēmēja, kurš pats ir tradicionāls importētājs šīs regulas 4. panta 2. punkta izpratnē, bet kurš ir izlietojis no tā importa licencēm ar samazinātu likmi izrietošās tiesības, un pēc šo preču importa Savienībā tās atkal pārdod šim uzņēmējam. Tomēr šādi darījumi ir uzskatāmi par tiesību izmantošanu gadījumā, kad tie ir tikuši radīti mākslīgi ar galveno mērķi izmantot preferenciālo tarifu. Ļaunprātīgas rīcības pastāvēšanas pārbaude prasa, lai iesniedzējtiesa ņemtu vērā visus lietas faktus un apstākļus, ieskaitot finanšu darījumus pirms un pēc attiecīgā importa.

[Paraksti]